

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacerdotale Ad consuetudinem S. Romanæ Ecclesiæ
aliarumque ecclesiarum ex Apostolic[a]e bibliothec[a]e ac
Sanctorum Patrum iurium sanctionibus, &
ecclesiasticorum doctorum scriptis ...**

Venetiis, 1579

Quæ necessario scienda sunt a sacerdote, cap. 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-40307

De bona vita & sana doctrina sacerdotis.

3

omnes oportet, qui Dñs sacerdotio funguntur: ut & ceteros instruant, & sibi proficiant. Scriptum est enim Daniel. 12. Quod docti fuerunt, fulgebunt quasi splendor firmamentū: & qui ad iustitiam eruditū sunt, multos quasi stelle in perpetuas eternitates. Et alibi Daniel. 11. Populus autē scens Deum suum, optinebit faciet, & docti populos docebunt multos. Ipsa quoqz veritas per se infert, & dicit Lucy. 7. Beatus est qui non fuerit scandalizatus in me. Ille procul dubio scandalizatus est in Deo, qui recte nō docet, & qui eius scandalizat episcopian, vel sacerdotem. **C** Et Augustinus Presbyteri, oportet & os assiduitatem habere legēdi, & instantiam orandi: quia viri iusti vita lectione instruitur, oratiōe ornatur: & assiduis late lectionis munitur homo a peccato, iuxta illum qui dicebat Psal. 118. In corde meo abscondi eloquia tua, vt nō peccē tibi. Hęc sunt enim arma, videlicet lectio & oratio, quibus diabolus expugnatur. **A** Arma Sacerdotus.
Hęc sunt instrumenta quibus eterna beatitudo acquirit: his armis virtus reprimit hęc alimentis virtutes nutritur. Sed & si quando a lectione cessatur, debet manuī operatio subsequi: qz otiositas inimica est anime: & antiquis hostis, quę a lectione, siue ab oīone vacantez inuenierit, facile ad vitia rapit. Per eum namqz lectionis discessit qualiter & vos vivatis, & aliós doceatis. Per eum oronis & vobis & his, quibus in charitate coniuncti es sis, progesse valebitis. Per manuī operacionem & corporis macerationem, & virtus alimentata negabitis, & vestris necessitatibus subuenietis, & habebitis vnde necessitatē patientibus impēdatis. Que autē necessario a sacerdotibus addiscenda sunt. Idem beatus Augustinus docet inquit. dist. 38.

C Aug. discere sacerdotes tenentur Cap. 3.

Sacerdotibus necessaria sunt ad discendum, liber sacramētorum, lectionarius, antiphonarius, baptisterium, cōputus, canon pgnitentialis, psalterius homilius per circulum anni dñcis diebus & singulis festivitatibus apte. Ex quibus oīibus si vniū defugrit sacerdotis nomē vix in eo constabat. Quia valde periculose sunt euāgelice mūnē, quibus dī. Matth. 15. Si cecus ēgo dñe atū p̄stet, ambo in foueam cadunt. Debent ēti sacerdotes non ignorare canones ecclesiasticos, vt habeat ex epistola Leclisti pape. La. 20. nulli sacerdoti siuos licet canones igno-

A 3 rare,

Que necessaria sunt ut sacerdos sciat

rare, nec qcōq̄ facere qđ patrū possit regulis obuiare. Que res
a nobis digne seruabitur, si decretaliꝝ norma statutorū, p̄ ali
quorūlibet licentia pp̄lis pmissa, nō frāgaſ. **E**t in concilio
Aurelianensi. cap. 6. d. Parochiarij clerici a p̄ontificib⁹ suis ne
cessaria sibi statuta canonis legēda p̄cipiat: ne rei ipsi, vel pp̄li,
q̄ pro salute eoruꝝ decreta sūt, excusēt se se postmodū ignorasse.

Sacerdos parochialis debet suis subditis p̄dicare ca. 4.

Punit⁹ itaqꝫ sacerdos ⁊ bona vita, ⁊ sciētia lucida, accin
gat se ad p̄dicationis officiuꝝ: ⁊ bñ sibi traditā ḡiam ple
bibus suis verbū salutis annunciet: ⁊ si ēt non multa polleat
scientia, sñ tñ posse suum verbo ⁊ exemplo omnibus prodesse
studeat. Unde beatus Augustinus dicit. H̄ortamur Icos Do
mini sacerdotes paratos esse ad docēdas plebes vestras. Qui
scripturas scit, p̄dicet scripturas: qui vero nescit, hoc saltez, qđ
notisūnum habet, plebibus dicat, vt declineat a malo ⁊ faciat
bonum: inquirant pacem, ⁊ sequantur eam. Quia oculi om̄i sup
iustos, ⁊ aures eius in preces eorum. Vultus aut̄ Dñi super fa
cientes mala: vt perdat de terra memorīa eorum. ps. 33. Null
lus ergo se excusare poterit, q̄ non habeat linguaꝝ, vnde pos
sit aliquem edificare. Mox enī, vt quemlibet errante vide
rit, put̄ pōt ⁊ valet: aut arguēdo, aut obscrādo, aut increpan
do, ab errore retrahat: ⁊ ad peragendū opus bonū hortetur.

Que a sacerdotibus sunt iuri populi p̄edicanda Cap. 5.

Quē autem a sacerdotibus suis plebi⁹ sint p̄dicanda,
⁊ annuncianta sequētes canones denunciant. **E**x co
cilio Rothomagensi. Ca. 1. In primis p̄dicandum est omni
bus generaliter, videlicet, vt credant patrez ⁊ filiū ⁊ spūm san
ctum vnum Deum esse omnipotentē, qui omnia fecit: ⁊ vñam
esse deitatem ⁊ substantiam ⁊ maiestatem in trib⁹ personis, pa
tris ⁊ filij ⁊ spūs sancti. **Ibidem. cap. 2.** Item p̄dicandum
qūq̄ filius dei incarnatus est de spiritu sancto ex Maria Virgi
ne, pro salute humani generis passus, sepultus, ⁊ tertia die resur
xit, ⁊ celū ascēdit: ⁊ quo in fine mūdi veniet iudicare omnes
homines bñ propria opera: ⁊ impii cū diabolo in ignem etern
um mittentur: iusti cuꝝ Lh̄zo in vita eterna erunt. Matth. 25.

Ibidem. Ca. 3. Item p̄dicandum q̄ homines in propria
carne resurgent. **E**x concilio Remensis. Ca. 2. Jubendum
est